

077 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

D'n waoterbruiloft

Ze wazze al een tijdjie an 't verkere, Kneliao en Besjaon. Ze wazze nog wel jong voor sjans, 16 en 17 jaer. "Mor ja, houdt 't mor is tege!", zou moeder Saontjie zegge, en as ze 't saome mêênde, mos-tie mor is meekomme. Zô gebeurde 't dat Besjaon 's zondassmiddas op de thee kwam. Hij praotte mit vaoder Kees over 't waark op de wurf bij Nederlovve en vertelde dà z'n vaoder hoepmaaker was op Giessendam. Hij was d'n oudste thuis en d'r was nog een hêêl stellechie onder 'm. Nou, doch vaoder Kees bij z'n aage, dà zel ok nie diep soppe zijn mit zô 'n aanderhaalfmans verdienste! Dan had-ie 't zelf hêêl wat beterder, maor hullie hadde buite Kneliao's allêên Aories mor en die zat nog op school. Ze hadde een lêêge huishuur van twêê gulde in de week. 't Naedêêl was wel dat 't huis buitendijks sting en dà-ze 's winters een paar keer 't waoter in d'n huis kregge. Temenste, in 't keukentjie en 't schuurtie, maor dan trokke ze mor naer de kaomer, want die lag vijf treechies hôôger.

In die winter kwam Kneliao thuis mit de boodschop dà-ze mos gaon trouwe. Wat 'n toestand! Moeder Saontjie nijg en een huis mit ruzie en traene. Vaoder Kees suste de boel 'n bietjie. Ze mos mor zô lang mogelijk in d'r diensie bij de slaoger blijve en ze konne wel saome in de bedstee in de kaomer slaepe as-ze kwamme inweune. Begin december wier d'r getrouwd, mit twêê koetsies en de rest op de fiets. Kneliao kreeg een nieuwe donkerblauwe jurk mit een wit kraochie en Besajon had een nieuw pak op afbetaoling gekocht in Dordt.

Nae de trouwerij aamel op de thee mit bruidsuikeers bij moeders. De vesite, die nae 't brôôd ete kwam fielestere, vertelde dà-ze bij de spoorbrug bekant nie tege de sturm in konne komme en dat 'r al grôôte bonke waoter stinge. De fietse hadde ze mor op d'n dijk laete staon, want 't waoter sting achterom al tot d'n durpel. Nae de koffie, mit een echt bakkerskoeksie, zee moeder Saontjie dà-ze aalemael naer de plee mosse gaon, want temee zou 't nie meer kanne. Je schep nou zôwat je klompe al over! In d'r onderkeuke mosse de matte opgeraopt worre en de rest mos ok in vaailighaaid gebrocht worde. As-ze laeter op d'n aevend voor de gelegenighaaid een boreltjie of een koppie anijsmelk neme worde de verhaole steeds staarker. As vaoder Kees nog 's gao kijke hoe 't mit 't waoter is, staot 't al tot 't boveste treechie. Gaauw, gaauw, 't klêêd mot van de vloer! Aales mot naer 't zolder!

Toe aales naer bovene gebrocht was, kon d'r niemand meer naer huis, want de deur was in 't hange van de stoep. Kneliao was t'r stillechies van, die doch vedder. Daer zat-jie dan mit een stellechie haalve zatte te zinge op zolder. Neeje, ze lagge nog lang nie in de bedstee, want as 't waoter zakte, mosse ze ok d'n vette ebslik nog opruime. Trouwes, ze vong Besjaone ok nie zô aerdig meer. Nou die een borreltjie op had kreeg-tie veuls te veul praots. As ze laeter 't verhaol van d'r trouwe vertelde, zee ze d'r aaltijd bij dat Besjaon hard gewaarkt had dien aevend en dat-ie zô lief en bezurgd voor d'r gewist was.

't Wier een goed huwelijk en toe ze zelf een huisie konne hure, was 't 'r êên aan de binnekant van d'n dijk; want, zee ze tege Besjaone: " 'k wil nie dat die van ons net zô 'n waoterbruiloft zouwe beleve as wij!"

